

HINCAL'IN YERİ HINCAL ULUÇ

08 Aralık 2020, Salı

Seyretmeye doyamadığım muhteşem anıt!..

Perşembe gecesi canlı yayında [Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası \(CSO\)](#) Salonu Açılış Konseri'ni seyrettim.. Yanlış okumadınız..

Seyrettim, TRT Müzik'te..

...Ve yayının hiçbir açıklama yapılmadan aniden kesilmesine ve seyirciye böylesi bir saygısızlık yapılmasına da kızmadım, keyfimi bozmamak için..

O ne seyrine doyulmaz muhteşem bir anıttı.. Salon.. Kültür Merkezi falan değil, anıt.. Resmen anıt!.

Hele ışıklandırma ile önce kırmızı, sonra maviye dönüşmesi, peri masalı gibiydi..

Hikâyesi de peri masalı gibiydi.. Hani fakir delikanlı o güzele ulaşmak için ne engeller aşar ya?. CSO Salonu'nun öyküsü de öyle..

Konser verecek salonu olmayan [Ankara](#)'da, kuzen Ahmet'le (Kışlalı) Beethoven'in benzersiz, emsalsiz 9'uncu Senfonisi'ni dinlemek için o zaman şehrin çok dışında kalan, yolu bile olmayan ASKİ [Spor Salonu](#)'na gitmiştik.

Belediye'nin grayderleri, tarlalar arasından geçen toprak inşaat yolunu düzeltmiş, gene tarlaların bir kısmını otopark yapmışlardı.

İnsan sesini kullanan ilk senfoni olan 9'u, Beethoven kulakları tam sağırken notaları beyninden duyarak bestelemişti.

Ünlü Alman şairi Schiller'in "Ode de joy" dizelerini de bu bölüme eklemişti. "Neşeye çağrı!." Şiir, Fransız İhtilali'nin dört temel ilkesinden sonuncusu üzerine yazılmıştı..

Hürriyet, Eşitlik, Adalet, Kardeşlik hani.. İşte o sonuncu.. Kardeşlik..

Nasıl muhteşem icraydı o orkestra ve koro..

Öyle ki, devrin Cumhurbaşkanı [Süleyman Demirel](#) de oradaydı.

Mikrofonu kaptı ve "İşte çağdaş Türkiye" diye bağırdı.

Kenar tribünün ortalarında oturuyorduk eski kültür bakanlarımızdan kuzen Ahmet'le.. Nasıl sarmaşdolaş olmuştuk.. Nasıl sesimiz kısılmıştı, "Bravo" diye bağılmaktan..

CSO'ya da bir salon yapma gereği çoktan düşünülmüştü.

İhale yapıldı, temel atıldı. Ama sonra birileri itiraz etti. (Sanata siyaset karıştırmak her devirde vardır bizde..) Efendim, Münih'teki konser salonundan kopyaymış.. Dava, soruşturma, bilir bilmez kişiler.. Sonunda atılmış temeller dinamitle yıkıldı.

Bu defa yarışma açıldı (1992).

Karı-koca mimarlar, Semra ve Özcan Uygur'un projesi kazandı ve yeniden temel atıldı. Yıl 1997!. Ama bu defa nerdeyse atıldığı ile kaldı. Ta ki, Ertuğrul Günay Kültür Bakanı olana dek (2007). O el attı.

Yarisına yakın bitirdi. Onun kaldığı yerden Nabi Avcı ağabeyim ve bakanım, onun ardından da bugünkü Bakan Mehmet Nuri Ersoy'un işi sıkı tutmasıyla bu seyrine doyamadığım anıt ortaya çıktı. Hem Ankara dünya güzeli bu kültür yuvasına kavuştu.

2023 koltuk kapasiteli "Büyük Salon", 500 koltuk kapasiteli "Mavi Salon" ve 600 kişilik "Tarihi CSO Salonu", restoranları, müzesi ve 10 bin izleyici toplayabilecek açık hava alanlarından oluşan bu müzik yuvası kısa sürede kültür ve sanat tutkunlarının buluşma yeri haline gelecek, hiç şüphemiz olmasın..